

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului
între România și Republica Turcia în domeniul securității
sociale, semnat la Ankara, la 6 iulie 1999**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului
între România și Republica Turcia în domeniul securității sociale,
semnat la Ankara, la 6 iulie 1999, transmis de Secretariatul General
al Guvernului cu adresa nr.86 din 21.05.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri cu privire la textul Acordului:**

1. Prin obiectul de reglementare, Acordul urmează să fie ratificat
prin lege ordinară.

2. Pentru a defini termenul de “**teritoriu**” - **art.1 pct.1 lit.a)** - a
fost preluată în Acord o prevedere care se regăsește în acordurile
încheiate de România cu privire la garantarea investițiilor și în cele
pentru evitarea dublei impunerii. Or, o asemenea definiție este
neadecvată pentru cazul securității sociale. Dacă în cazul acordurilor
de garantare a investițiilor și al evitării dublei impunerii se justifică o
definiție care privește nu numai **teritoriul de stat**, ci și zonele asupra
cărora statul român are **drepturi suverane și jurisdicție** (zona
economică exclusivă și platoul continental), atunci când este vorba de
prestații în domeniul securității sociale, o asemenea definiție este prea
largă.

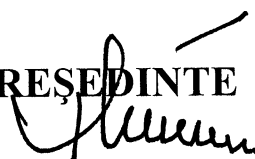
3. În **art.3 - 5** se folosește expresia generică de “**persoane**” și,
din această cauză, s-ar putea înțelege că prin Acord a fost
reglementată și situația cetățenilor altor state, decât a celor români,
respectiv turci, care se află într-una din ipotezele reglementate.

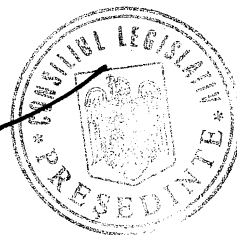
Ar fi fost preferabil, de aceea, ca în locul termenului “persoane” să fi fost folosită sintagma “cetățean al uneia dintre Părțile Contractante”.

4. Din **art.8 pct.1** nu rezultă care va fi soluția în cazul în care persoana respectivă nu-și menține statutul de angajat **la același angajator**.

5. În **clauza finală** trebuia prevăzut că “**toate** textele sunt egal autentice”, nu **ambele** texte (așa cum s-a scris), deoarece există 2 alternate în cele trei limbi.

6. Textul cuprinde unele exprimări inadecvate cum ar fi “nu deschide nici un drept” - **art.38 pct.1**, ș.a) pentru care, ar trebui revăzută traducerea.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 662/23.05.2002